



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3135/2022
19.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., које заступа пуномоћник Горан Стаменић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3713/21 од 05.11.2021. године, у седници већа од 19.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца ГГ, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3713/21 од 05.11.2021. године тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба тужене и пресуда Основног суда у Великој Плани П1 113/17 од 07.11.2018. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу ГГ на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 41.870,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П1 113/17 од 07.11.2018. године обавезана је тужена да тужиоцу ГГ исплати на име трошкова превоза за долазак и одлазак са рада за период од децембра 2007. године до новембра 2010. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у изреци, и обавезана је тужена да тужиоцима АА, ББ, ВВ, ДД и ГГ на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 564.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3713/21 од 05.11.2021. године преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев ГГ и захтев тужиоца ГГ за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац ГГ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

-2-

Одлучујући о основаности изјављене ревизије у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац ГГ је запослен у МУП на радном месту полицијског службеника у Полицијској станици у Пребивалиште тужиоца је у ... Тужилац је користио превоз за долазак и одлазак са рада у ... у периоду од 01.12.2007. године до 30.11.2010. године. Тужена тужиоцу није плаћала трошкове превоза за долазак и одлазак са рада. На основу налаза и мишљења вештака утврђени су месечни износи трошкова превоза за долазак и одлазак са рада у периоду од 01.12.2007. године до 30.11.2010. године.

Према становишту првостепеног суда, тужбени захтев је усвојен применом члана 169. Закона о полицији и чланова 1. и 2. става 1. тачке 1) Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника. Тужилац се није обратио туженој ради исплате накнаде трошкова превоза, али то није законски разлог за одбијање тужбеног захтева.

Према становишту другостепеног суда, тужбени захтев је одбијен применом члана 140. Закона о државним службеницима јер тужилац није поднео захтев за остваривање права на исплату трошкова руководиоцу.

Основани су ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Релевантно материјално право у овој парници јесу одредбе члана 118. става 1. тачке 1) Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05), члана 37. Закона о платама државних службеника и намештеника ("Службени гласник РС", бр. 62/06...99/10), члана 2. става 1. тачке 1) и члана 3. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника ("Службени гласник РС", бр. 98/07) и члана 169. Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 101/05). Према наведеним прописима запослени има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском или међуградском саобраћају. Тужилац има право на накнаду штете у висини неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада у периоду од 01.12.2007. године до 30.11.2010. године с обзиром на то да му је пребивалиште у ..., а место рада у ... и да му нису исплаћени трошкови превоза. Закон о раду у Глави XVII садржи одредбе о остваривању и заштити права запослених. О правима, обавезама и одговорностима из радног односа одлучује надлежни орган код послодавца, односно предузетник писменим решењем које се доставља запосленом а запослени против тог решења може да покрене спор пред надлежним судом у року од 60 дана. Међутим, запослени судски поступак може да покрене и од сазнања за повреду права, дакле у ситуацији када о неком његовом праву, обавези или одговорности није донето решење против кога би он водио судски спор ради његовог побијања. Очито је да на овај начин сам Закон о раду дозвољава покретање судског поступка у неким ситуацијама без претходног обраћања послодавцу

-3-

ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), који се као процесни примењује у судском поступку при одлучивању о правима и обавезама запослених. Претходни услов за подношење тужбе предвиђа се само у члану 193, а он се не односи на ово питање. С обзиром да се ради о праву које закон непосредно признаје али и утврђује критеријуме за његово остваривање, то претходно обраћање послодавцу није услов за судску заштиту.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 416. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Применом члана 165. става 2. у вези чланова 153. става 1. и 154. ЗПП, Врховни касациони суд је обавезао тужену да тужиоцу ГГ накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 41.870,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав ревизије у износу од 18.000,00 динара и судске таксе на ревизију у износу од 9.548,00 динара и одлуку о ревизији у износу од 14.322,00 динара.

**Председник већа – судија
Јасмина Стаменковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић